

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

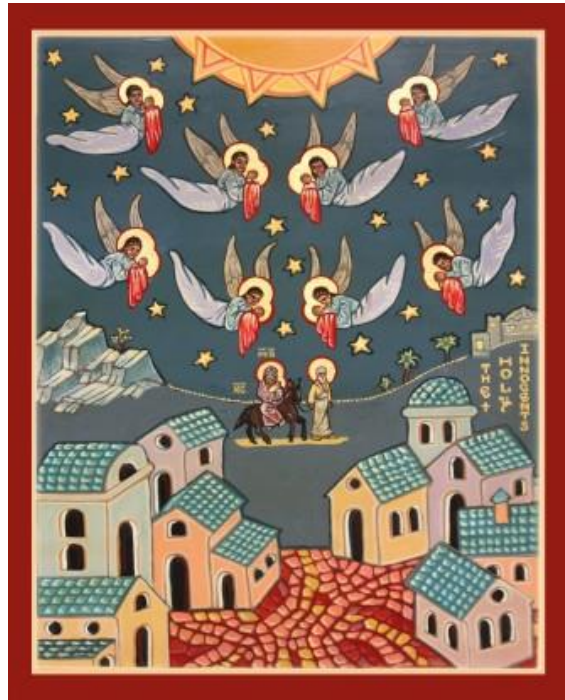
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святі Невинні Немовлята:
14,000 немовлят від Ірода в
Віфлеємі вбитих**

**The Holy Innocents:
14,000 Infants slain
by Herod in Bethlehem**

**Les Saints Innocents : 14.000
Nourrissons tués par Hérode à
Bethléem**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«[В]ас віддали Христу, Який Дитятком народився, Святі Невинні Немовлята. Ви глузували над нечестивістю Ірода. Тепер благаємо вас: 'Безперестанно моліться за душі наші.'» (Кондак)

Дуже скоро по преславному Святі Народження Христового, 11-го січня за григоріанським календарем (це – 29-го грудня за юліанським), ми святкуємо пам'ять перших Мучеників Христа ради, хлопчиків-немовлят Віфлеємських, у віці 2-ох літ і нижче, яких наказав забити Ірод у його божевільному намаганні затримати свою земну владу на віки (Матвія 2:1-18). Число 14,000, яке подане в церковному календарі не треба сприймати в буквальному розуміння, бо ж у Віфлеємі мабуть ніколи не було настільки хлопчиків. Це число – символічне, як нижче побачимо.

У світі багато дечого захоплюючого й дійсно прекрасного, що нас приваблює і зворушує. Він же – дар від Бога, Який його любить і утримує. Ним насправді насолоджуються і за нього вдячні ті, хто любить і вдячний Дарувальнику, його Творцеві та Промислителеві. Ті, які поневолені захоплюючими й гарними справами в світі, та які втратили свідомість про його походження можуть стати нещасними рабами, хоч би й мали до диспозиції величезну кількість його матеріальних скарбів і посідали б велику посаду та владу.

Ірод, якому, буває, історики додають прізвище «Великий», був якраз таким рабом. Він будував грандіозні будівлі, а між ними поширений прекрасний Другий Храм у Єрусалимі (з нього до нині зістався Мур плачу, бо ж решта зруйнували римляни в 70-му р.). За його командою його піддані отримували милосердя, або, як не рідко бувало, смерть. Його найбільше знають (зокрема в культурах просякнутих Християнством) за його масакру дитяток Віфлеєма й його довкілля.

А ради чого вчинив він такий злочин? Він боявся загубити того, чого здобув у світі. Йому Рим надав титул «Цар юдейський», за що був він вірним слугою цієї великої імперії. Він не хотів віддати його навіть Помазанику Божому, Месії, пришестья Якого довго очікувала громада єврейська, якої його родина стала учасником по їхньому наверненню. Зовсім не зупиняло Ірода те, що це ж Сам Бог посилав цього Божественного Царя. Він же з Св. Писання здобув вказівку, де можна б знайти цього Царя посланого Богому, коли він удавав, що допомагає Мудрецам, прихід яких усвідомив його про дуже реальну можливість, що древні пророцтва сповнюються в його часах! Його власні мудреці вказали на це пророцтво: «А ти, Віфлеєме-Єфрате, хоч малий ти у тисячах Юди, із тебе Мені вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі, і віддавна постання Його, від днів віковичних» (Михея 5:2-4).

Ірод був безумно рішучий: Сам Бог не відбере від нього царство його! Коли Мудреці (яких православні шанують, як Святих, як шанують і Пастухів, що прийшли побачити Дитятко-Царя в яслах у Віфлеємі) не повернулися до нього, щоб спростити йому сповнення божевільного плану позбутися грядучого узурпатора, яким, на його думку, мав бути Ісус, то Ірод вирішив поширити свій засяг: усіх хлопчиків, які народилися в часі зв'язаному з приходом Мудреців, він знищить! Сам Бог його не зупинить!

Отож і збулося те, про що провіщав Єремія: «Чути голос у Рамі, плач та ридання гірке: Рахиль плаче за дітьми своїми, не хоче потішена бути за діти свої, бо нема їх» (31:15). У своєму люті Ірод також наказав забити Первосвященника, Св. Захарію між Храмом і Престолом (Матвія 23:35), коли той відмовився відкрити, де захований його син, Св. Іван, двоюрідний брат Ісуса, який пізніше став Його Хрестителем, якого також заховали в послушності до Божої настанови. Св. Симеона Богоприємця також забили за його проголошення, що вже народився Месія. Але плани Ірода не ввінчалися. Месія дожив здобути *вічне* Своє Царство (бідний Ірод не мусів був боятися – Царство Месії понад Юдеєю, понад планетою Земля та навіть понад самим часом), віддавши за нього Своє Життя на Хресті на Голгофі.

Врятувався Він страшною (за земним рахунком) ціною: смерть (*не* Божою постановою, але Ним передбачена просто тому, що вона таки впливала з тих виборів нещасного, божевільного Ірода, яких Бог також передбачив) тих невинних немовлят, а також смуток і тяжка втрата їхніх матерей та родин, яких ніхто на землі не в силі заспокоїти.

Але з перспективи вічності ми бачимо зовсім іншу картину. Св. Йосип Обручник прийняв, повірив і подіав згідно з пересторогою Ангела (як зробили були й Мудреці). І вірою, піддавши важкому іспитові свої старечі роки (Протоєвангелія Якова, написана близько 150 р. Б., каже, що був він старшим вдівцем), він знайшов притулок для Матері й Дитятка в Африці, в Єгипті, і повернувся до країни своїх батьків лише після смерті Ірода. А Младенці Віфлеємські, своєю жертвою, хоч і не була вона за їхнім вибором, врятували Месію, щоб Він продовжив Свою Місію, яка завершилася на Хресті.

Англійський митець Вільям Голман Гант (1827-1910) старався передати цю візію вічності (*керос* по-грецькому), яка сходиться з часом і простором у дочасності (по-грецькому *хронос*) своїм малюнком, який висить у музею Тейт у Лондоні в Англії, *Перемога Невинних Немовлят*:

http://www.artchive.com/artchive/H/hunt/hunt_innocents.jpg.html. У ньому ми бачимо душі Дитяток-Мучеників, які супроводять Святу Родину в Єгипет. Ісус і Його Матір бачать їх. Він простягає їм стебла пшениці, символ воскресіння – а також Євхаристії, яка носить у собі це воскресіння до повноти часу. Один з них провадить процесію убраний в ризи Священичі. Їхня жертва уможливила Жертву, яка всі жертви завершує..

І це – справжня перемога! Ірод і всі нещасні, божевільні душі, які жадні на безкінечні, вічні скарби та силу на землі, всі остаточно розчаровані і переможені. Нещасний Ірод, який наказав вбивство, між іншими, власних синів (так що Кесар Август мав сказати про нього: «Краще бути Ірода свинею чим його сином»), жінок та інших членів родини, також старався (як видно безуспішно), щоб у день його смерті забити велику кількість мудреців, щоб відхід його не був днем радості для його підданих. Це ж жертви таких кровожадних тиранів, мають остаточно перемогу! А особливо головна Жертва! Число Віфлеємських Мучеників подане на календарі вказує на цю непохитну істину. Бо ж 14,000 – це двічі досконале (в Біблійній нумерології) число 7, помножене на 1000 – яка означає повноту. Важко повірити, що ті, які вкладали Календар не були свідомі того, що це число, якщо брати його буквально, аж занадто високе.

Отож не є надмірним заключення, що подане церковним календарем число Дитяток забитих Іродом в Віфлеємі справді представляє усіх невинних немовлят, включно з тими, яких убивають до їхнього народження, яким колинебудь вкоротили чи вкоротять їхнє земне життя (одна з церковних піснопінь присвячених Святим Немовлятам і представляє Іродів злочин, як такий, що звернений на кожного шанувальника, бо ж каже: «Ірод люто посилає своє нечестиве воїнство вбити Мене, Дитятко, що лежить у яслах»). Усіх цих Дитяток вітають поза досяжністю Ірода, того представника божевілля та смерті, у вічному Царстві, яке вже прийшло з пришествям Месії, та яке колись явно заволодіє у всій вселенній. Нас запрошують і закликають помагати будувати це вічне Царство своїми молитвами та жертвами. Важлива частина цього зусилля це захист і охорона таких діток. Господне Воскресіння запевняє нас: Його Царство - переможе.

***The Holy Innocents:
14,000 Infants slain
by Herod in Bethlehem***

***The Holy Innocents: 14,000 Infants slain
by Herod in Bethlehem***

“[Y]ou were offered to Christ Who was born as a Child, Holy Innocents. You mocked Herod's wickedness; now we beseech you: ‘Unceasingly pray for our souls.’” (Kontakion)

Very soon after the Glorious Feast of the

***Les Saints Innocents : 14.000
Nourrissons tués par Hérode à
Bethléem***

«[V]ous avez été offerts au Christ Qui est né comme un Enfant, Saints Innocents. Vous avez moqué la méchanceté d'Hérode; maintenant, nous vous supplions: «Priez sans cesse pour nos âmes». (Kontakion)

Très peu de temps après la Fête glorieuse de la Nativité du Christ, le 11 janvier selon

Nativity of Christ, on January 11 on the Gregorian Calendar (which is December 29 on the Julian) we celebrate the memory of the first martyrs for Christ, the male children of Bethlehem, 2 years and younger, who were put to death by Herod in his mad quest to keep forever his earthly power (Matthew 2:1-18). The number 14,000 which appears on the Church Calendar is not to be taken literally, as there have most likely never been that many male babies in Bethlehem. It is a symbolic number as we shall see later.

The world has much that is exciting and truly lovely to attract and inspire us. It is a gift from God Who loves and sustains it. It is truly enjoyed and appreciated by those who love and appreciate the Giver, its Creator and Sustainer. Those who are captivated by the exciting and lovely things in the world and lose sight of its Source can become miserable slaves, even though they may have at their disposal a huge quantity of its material riches and hold positions of great power.

Herod, to whose name historians sometimes add the title "the Great", was such a slave. He built grandiose edifices, including the expanded splendid Second Temple in Jerusalem (of which today the Wailing Wall remains since the rest was destroyed by the Romans in 70 A. D.). At his command mercy was bestowed on his subjects – or, as was not infrequently the case, death. He is most often (particularly in cultures steeped in Christianity) known for his massacre of the children of Bethlehem and surrounding areas.

The motive? He was terrified of losing what he had gained in the world. He was given the title "King of the Jews" by Rome and was an obedient regent of this mighty Empire. He would not cede it even to the Anointed One, the Messiah, awaited by the Hebrew community of which his family had become a part by conversion. That it was God Himself, Who was the Sender of this Divine King, did not deter Herod. It was from Holy Scripture that he got the clue as

le calendrier grégorien (qui est le 29 décembre sur la julienne), nous célébrons la mémoire des premiers Martyrs pour le Christ, les Enfants mâles de Bethléem, 2 ans et moins, qui ont été mis à mort par Hérode dans sa quête folle de garder toujours son pouvoir terrestre (Matthieu 2:1-18). Le nombre 14 000 qui apparaît sur le calendrier Église ne doit pas être pris à la lettre, car il n'avait probablement jamais été autant de bébés mâles en Bethléem. Il s'agit d'un nombre symbolique comme nous le verrons plus tard.

Le monde a beaucoup qui est excitant et vraiment beau d'attirer et de nous inspirer. C'est un don de Dieu Qui l'aime et le soutient. C'est vraiment aimé et apprécié par ceux qui aiment et apprécient le Donateur, son Créateur et Pourvoyeur. Ceux qui sont captivés par les choses excitantes et belles dans le monde et perdent leur vue de leur Source peuvent devenir misérables esclaves, même si ils peuvent avoir à leur disposition une grande quantité de ses richesses matérielles et occupent des postes de grande puissance.

Hérode, à qui les historiens parfois ajoutent le titre «le Grand», était un tel esclave. Il a construit des édifices grandioses, dont la splendide Second Temple élargi à Jérusalem (dont aujourd'hui le Mur des Lamentations reste puisque le reste a été détruit par les Romains en 70 après Jésus Christ) . Sur son ordre, la miséricorde a été accordée à ses sujets - ou, comme ce ne fut rarement pas le cas, la mort. Il est le plus souvent (en particulier dans les cultures imprégnées dans le christianisme) connu pour son massacre des enfants de Bethléem et des environs.

Le motif ? Il était terrifié de perdre ce qu'il avait gagné dans le monde. Il a reçu le titre de «roi des Juifs» par Rome et était un régent obéissant de ce puissant empire. Il ne voudrait pas le céder même à l'Oint, le Messie, attendu par la

to where to find this King sent by God, as Herod pretended to help the Magi, whose coming had alerted him to the very real possibility that the ancient prophecies were being fulfilled in his own time! His own wise men pointed out this prophesy: "But you, Bethlehem, in the land of Judah, are by no means least among the rulers of Judah; for out of you will come a Ruler Who will shepherd my people Israel, Whose origins are from of old, from ancient times" (Micah 5:2-4).

Herod was madly determined: God Himself would not take his kingdom from him! When the Magi (who are venerated as Saints by Orthodox Christians – as are also the Shepherds who came to see the Child King in His manger in Bethlehem) did not return to him to simplify the fulfilment of his insane plan to eliminate this coming usurper, as he perceived Jesus to be, Herod decided to broaden his reach: all the male children whose birth fell within the time frame of the coming of the Magi, would be eliminated! God Himself would not stop him!

And so came about that which Jeremiah had prophesied: "A voice is heard in Ramah, mourning and great weeping, Rachel weeping for her children and refusing to be comforted, because they are no more" (31:15). In his rage, Herod also had the High Priest, St. Zechariah, killed between the Temple and the Altar (Matthew 23:35) because he would not reveal the location of his son, St. John, Jesus' cousin, who would be the Lord's Baptizer, who was also hidden in obedience to Divine counsel. St. Simeon the God-bearer was also killed for having announced that the Messiah had been born. But Herod's plans were to come to naught. The Messiah survived to win His *eternal* Kingdom (poor Herod need not have worried – the Messiah's Kingdom transcends Judea, planet earth and time itself!) by offering up His life for it upon the Cross at Golgotha.

That survival came at a terrible (in earthly terms) price: the death (not ordained – but *foreseen* by God simply because it was

communauté hébraïque de laquelle sa famille a devenue une partie par la conversion. Ce que c'était Dieu Lui-même, Qui a envoyé ce Roi divin, n'a pas empêché Hérode. C'est même à partir de l'Écriture Sainte qu'il a obtenu l'indice de l'endroit où trouver ce Roi envoyé par Dieu, comme Hérode fit semblant d'aider les Mages, dont la venue lui avait alerté de la possibilité très réelle que les prophéties antiques aillent être remplies en son temps! Ses propres sages ont souligné cette prophétie: «Et toi, Bethléhem Éphrata, Petite entre les milliers de Juda, De toi sortira pour moi Celui qui dominera sur Israël, Et dont l'origine remonte aux temps anciens, aux jours de l'éternité.» (Michée 5:2-4).

Hérode a été follement résolu: Dieu Lui-même n'enlèvera pas son royaume! Lorsque les mages (qui sont vénérés comme des Saints par les chrétiens orthodoxes - comme le sont également les Bergers qui sont venus pour voir le Roi-Enfant dans Sa crèche en Bethléem) ne reviennent pas à lui pour simplifier la réalisation de son plan insensé d'éliminer cet Usurpateur (comme il aperçut Jésus) Qui viendrait. Hérode a décidé d'élargir sa portée: tous les Enfants mâles qui ont été nés dans le délai de la visite des Mages, seraient éliminés! Dieu Lui-même ne l'arrêtera pas!

Et c'est ce que Jérémie avait prophétisé à ce sujet: «On entend des cris à Rama, des lamentations, des larmes amères; Rachel pleure ses enfants; Elle refuse d'être consolée sur ses enfants, car ils ne sont plus» (31:15). Dans sa rage, Hérode a également ordonné le meurtre du Grand-Prêtre, Saint- Zacharie, qui a été tué entre le Temple et l'Autel (Matthieu 23:35), parce qu'il n'a pas voulu révéler l'emplacement de son fils, Saint-Jean, le cousin de Jésus, qui deviendrait le Baptiseur du Seigneur, et qui a également été caché par l'obéissance aux conseils Divines. Saint-Siméon-le-Porteur-de-Dieu a également été tué pour avoir annoncé que le Messie était né. Mais les plans

coming, because of the choices poor, mad Herod would make, which God also foresaw), of those innocent babes and the inconsolable (in the space/time of Earth) sorrow and bereavement of their mothers and families.

But from the vantage-point of eternity we see an entirely different scenario. St. Joseph the Betrothed received, believed and acted upon the Angel's warning (as had the Magi). In faith, putting his declining years to the test (the Protoevangelion of James, written about 150 A.D., describes him as an elderly widower), he sought refuge for the Mother and Child in Africa, in Egypt, and returned to the land of his ancestors only after Herod's death. And the Babes of Bethlehem, by their sacrifice, albeit involuntary, saved the Messiah to continue His mission which culminated upon the Cross.

The English painter William Holman Hunt (1827-1910) sought to portray this vision of eternity (*kairos*) intersecting with time and space, temporality (*chronos*), in his painting, *The Triumph of the Innocents*: http://www.artchive.com/artchive/H/hunt/hunt_innocents.jpg.html. It may be seen in the Tate Museum in London, England. We see in it the souls of the Martyred Babes accompanying the Holy Family to Egypt. Jesus and His Mother see them. He holds out to them stalks of wheat, symbolizing resurrection - and the Eucharist which embodies that resurrection until the fullness of time. One of them is heading the procession in Priestly vestments. Theirs is the sacrifice that makes possible the Sacrifice that completes all sacrifices.

And a triumph it truly is! Herod, and all the poor, mad souls lusting for infinite, never-ending riches and power upon the Earth, are all ultimately disappointed and defeated. Miserable Herod, who had murdered, among others, his own sons (so that Augustus Caesar said of him: "It is better to be Herod's pig than his son"), wives, and other family members, also sought (apparently unsuccessfully) to

d'Hérode étaient réduits à néant. Le Messie a survécu à gagner Son Royaume Éternel (le pauvre Hérode n'a pas eu besoin de s'inquiéter, car le Royaume du Messie transcende la Judée, la planète terre et même le temps lui-même!), en offrant Sa vie pour elle sur la Croix à Golgotha.

Cette survie est venue à un terrible (en termes terrestres) prix: la mort (pas ordonné - mais *prévu* par Dieu tout simplement parce qu'il a été à venir, en raison des choix mauvais du pauvre, insensé Hérode que Dieu prévoyait également), de ces Bébés innocents et la douleur et le deuil inconsolable de leurs mères et les familles - inconsolable dans l'espace/temps de la Terre.

Mais à partir de la position avantageuse de l'éternité, nous voyons un scénario tout à fait différent. Saint-Joseph-le-Fiancé a reçu, a cru et a agi sur l'avertissement de l'Ange (comme l'avaient fait aussi les Rois Mages). Agissant dans la foi, en mettant ses dernières années à l'épreuve (la Protoevangelion de Saint-Jacques, écrit environ 150 AD, le décrit comme un veuf âgé), il a cherché refuge pour la Mère et l'Enfant en Afrique, en Égypte, et ne retourna dans le pays de ses ancêtres qu'après la mort d'Hérode. Et les Bébés de Bethléem, par leur sacrifice, quoiqu'involontaire, ont sauvé le Messie pour accomplir Sa mission qui a abouti sur la Croix.

Le peintre anglais William Holman Hunt (1827-1910) a cherché à dépeindre cette vision de l'éternité (*kairos*) qui se croise avec le temps et l'espace, la temporalité (*chronos*), dans sa peinture, *Le Triomphe des Innocents*: http://www.artchive.com/artchive/H/hunt/hunt_innocents.jpg.html. On peut la voir dans le musée Tate de Londres, en Angleterre. On y voit les âmes des Bébés Martyrisés qui accompagnent la Sainte Famille en Égypte. Jésus et Sa Mère les voient. Il leur tend les tiges de blé, symbole de Résurrection - et l'Eucharistie

arrange the killing of a large number of wise men on the day of his death so that his passing would not be an occasion of joy for his subjects. It is the victims of such bloodthirsty tyrants who win ultimately! Especially their Victim. The number of the Bethlehem Martyrs given by the Calendar is a clue to this unshakeable Truth. For 14,000 is twice the perfect (in Biblical numerology) number 7, multiplied by 1000 - which signifies fullness. It does not seem likely that those who did the listing for the Calendar would have been unaware of the fact that this number, if it were to be taken literally, was much too high.

Thus it is not unreasonable to conclude that the number given of the Babes martyred by Herod in Bethlehem, according to the Church Calendar, actually represents all innocent infants - including those killed before being born, who have ever, or shall ever have their earthly life cut short (one of the Church hymns in honour of the Holy Innocents seems, in fact, to portray Herod's crime as being directed at each worshipper for it goes: "Herod furiously sends his unrighteous army to kill Me, a Babe lying in a manger"). All such Babes find their welcome beyond the reach of Herod, that agent of madness and death, in the eternal Kingdom which has already arrived with the coming of the Messiah, and which shall ultimately manifestly prevail in all the universe. We are invited – and exhorted – to help build that eternal Kingdom by our own prayers and sacrifices. An important part of that work is the care and protection of such infants. The Resurrection of the Lord assures us: His Kingdom shall prevail.

qui incarne cette Résurrection jusqu'à ce que la plénitude des temps. L'un d'eux se dirige la procession en habits sacerdotaux. Leur sacrifice rend possible le Sacrifice qui complète tous les sacrifices.

Et un triomphe, il est vraiment ! Hérode, et toutes les pauvres âmes folles assoiffées pour infinies, inépuisables richesses et le pouvoir sur la terre, sont tous déçus et finalement vaincus. Misérable Hérode, qui avait assassiné, entre autres, ses propres fils (de sorte que César Auguste a dit de lui: «Il vaut mieux être le cochon d'Hérode que son fils»), ses femmes, et d'autres membres de sa famille, a également essayé (apparemment sans succès) à organiser la mise à mort d'un grand nombre de sages sur le jour de sa mort afin que sa mort ne soit pas une occasion de joie pour ses sujets. Ce sont les victimes de ces tyrans sanguinaires qui gagnent finalement! En particulier, leur Victime . Le nombre des Martyrs de Bethléem proposés par le calendrier est un indice de cette vérité inébranlable. Car 14,000 est deux fois le plus parfait (en numérogie biblique) numéro 7, multiplié par 1000 - ce qui signifie la plénitude. Il ne semble pas probable que ceux qui ont fait la liste pour le calendrier n'auraient pas été au courant du fait que ce nombre, si elle devait être prise à la lettre, était beaucoup trop élevé.

Ainsi, il n'est pas déraisonnable de conclure que le nombre donné de Bébés martyrisés par Hérode à Bethléem, selon le calendrier d'Église, représente en effet tous les Nourrissons innocents - y compris ceux tués avant de naître, qui ont déjà, ou auront dans le futur eu coupée leur vie terrestre (un des hymnes de l'Église en l'honneur des Saints Innocents semble, en effet, décrire le crime d'Hérode comme étant dirigé à chaque adorateur, car il dit: «Hérode envoie furieusement son armée injuste, pour Me faire mourir, Bébé couché dans une crèche»). Tous ces Bébés trouver leur accueil au-delà de la portée d'Hérode, cet agent de la folie et de la mort, dans le Royaume Éternel qui est

déjà arrivé avec la venue du Messie, et qui finiront par l'emporter manifestement dans tout l'univers. Nous sommes invités - et exhortés - d'aider à construire ce Royaume Éternel par nos propres Prières et nos sacrifices. Une partie importante de ce travail est le soin et la protection de ces enfants . La résurrection du Seigneur nous assure: Son Royaume trionphera.